

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati
mortalis Libri Qvinq[ve]**

Pelecycus, Johannes

Monachii, 1615

III. Deus peccato impium propter peccatum punit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52025)

rationem, culices primum, exinde muscas, ranas, locustas, &c. sua ratione immittit, & non nisi dormientis instar & crapulati à vino excitatus, & ad iracundiam prouocatus, ad ultionem, coactè propemodum, progreditur, & aquis trumnarum, extremoque tandem supplicio macerat? Obmutescere fidem, qui de grauitate suppliciorum, conquereris. Intrauisti illa tibi, exedas oportet: nemo læditur nisi à seipso.

CAPVT III.

Deus peccato impium propter peccatum punit.

[N pœnis, quibus Deus impiū castigare solet, grauiſſima illa, & vt Propheta loquitur, *plaga inimi* Hier. 30. 14. *castigatio crudelis est, qua eū propter peccatū mortiferū, peccato alio mortifero punit. Cuius hic uelut essentia debet, quasi peccato*

mor-

No. 1. 3.

mortali, per se & formaliter con-
siderato, ut defectus scilicet vo-
luntarius est perfectionis ex lege
æterna debitæ, aliud præcedens
castiget; hoc enim diuinæ boni-
tati repugnat, qua sine factum
est nihil, scilicet peccatum; sed
peccato mortali per accidens,
quod nimirum occulto, iusto ta-
men Dei iudicio fit, per subtra-
ctionem auxiliij peculiaris, quo
peccatum tale impediretur; cu-
ius enim peccati hæc subtractio
pœna dicitur, eiusdem pœna per
accidens esse censetur peccati,
quod eam subtractionem auxi-
lij peculiaris consequitur. Pec-
cato deinde, ut per se & forma-
liter priuatio est boni conveni-
entis naturæ, boni nempe hone-
sti, potest Deus peccatum aliud
castigare, & verò sæpe quoque
castigat. Inde tamen rectè non
concluditur peccatum mortale
per

per se & formaliter cadere in di-
 vinam voluntatem, nec etiam vt
 damnū eiusmodi est, ceu causam
 efficientem, sed deserentē & per-
 mittentem iustē vt dictum est.
 Hinc cōcluditur Deum malum
 culpæ non inferre, sed malū tan-
 tum pœnæ, iuxta dicta; impium
 deinde ex vno peccato, nisi resi-
 piscat in aliud & aliud semper, a-
 quādo quoq; maius & grauius
 precipitari, sordidumque adeo
 descendere magis, iniquitatē ad-
 dere super iniquitatē, debita de-
 meritis accumulare, peccata sua, iu-
 sta Apostolū implere, totumq;
 desiderijs tradi. Explicat id D.
 Chrysostomus his verbis: Cum di-
 tur homo tradi desiderijs suis, ex ipsa
 pagine fit reus, quia desertus à Deo
 cupiditatibus, atq; consentit, vin-
 ditur, capitur, trahitur, possidetur; à
 enim quis deuictus est, huic ser-
 uatus addictus est, & fit ei peccatū conse-

Apoc. 22. 11
Pf. 68. 28.
1. Thes. 2.
16.
Hom. de
Adam &
Eua.
2. Pet. 2. 19.

P quens

quens præcedentis pœna peccati. An
 est peccatū & pœna peccati, ut legitur
Rom. I. 27. Dominus enim immisit eis spiritum erro-
 ris, ut faciant quæ non conveniunt, sicut
 seducitur ebrius? An non est pec-
 catū, & pœna peccati, ubi Deo dicitur
Es. 63. 17. Propheta: Quid errare fecisti nos de vi-
 tua, obdurasti corda nostra, ut nō time-
 remus te? An non est peccatū & pœna
 peccati ubi legitur de gentib⁹, quas dicitur
Ios. II. 20. bellavit Iesus Naave: quia per domum
 factū est confirmari cor eorū, ut obvia-
 rent ad terram Israel, ut exterminare-
 tur? An non est peccatū, & pœna pe-
 ccati quod non audiuit Roboam rex ple-
3. Reg. 12. 15 bem bene momentē? quia sicut ser-
 pentis loquitur, erat conversus à Domino,
 ut statueret verbū suū, quod et locutus
 est in manu Prophetæ. Et multa alia
 commemorare possumus, in quibus li-
 quidō apparet, occulto Dei iudicio fieri
 perveritate cordis, ut non audiat quod
 verum dicitur, & inde peccetur, &
 sit ipsū peccatū præcedentis etiam pœna
 peccati. Hæc Chrysol. Ex quibus

omnibus intelligitur quanta læ-
niferi peccati grauitas existat, &
anæ magnitudo.

CAPVT IV.

Quia hominis impij plurimum de-
trimenti importat Deus.

Ornat enim eam gratia iusti-
ficatæ, bono, cui nihil neq; in
omine, neq; extra hominē, in
to naturæ ābitu exæquari, ne-
i præpōderare potest; adeoq;
inimam eam, vt & hominē ipsū,
ius ratione, exuit veste illa, quā
ritus sanct⁹ ex vellere & lana
ni ad occisionē ducti, & corā
dente obmutescēis cōfecit, e-
dēq; agni sanguine pretiosissi-
o purpureā reddidit. Opes de-
de illas ferè oēs, quib⁹ in Christo I. Cor. 1. 9.
factus est, tollit; vt & thesaurū
parabilē, quē q̄ habet, particeps S. p. 6. 14.
amicitiæ Dei, & quo cæleste reg-
nū cōparari potest, miserūq; adeo il-
Apoc. 3. 17.
miserabilē, nudū, cœcū, & paupe
reddit. Aufert itē ab ipio animæ